Момчи друга

Бабача, мирослава и чаушина

Бабача

Не знеше пакаяк, но я предумах
За нейно добро, още за моє
ще дойде, кажи, но рано ще
и срам было я, отъ онъ други
другарки та да помрькни
къде стасия ще дойдемъ двама

мирослава

Ни сега ли стой чамъ при нея
и кого трькне ти доведия.
Но чакай тамко да гуйть и друго
(Влиза чаушина и му нарьча)
Спомни хаване, гледай чрезъ
и прибери ти тамко по рано
тамъ имъ далче колвочо има
Тури имъ сурепа дибрь да вардять
а тази Бабаче кокоши
пека походять тамко свободни
въ пьлно ще дойдеть на мен та госта
Когаи ~~Гусеи~~ дойдатъ гусеи ли, чуе?

Бабача

(отиде приробиче)

Момчи друга

чувача

(Сама на сянчо лежеш дръм по гарбъ)

Сочиня земя ~~сама сочиня~~
~~Сега сиво чиста, сама сочиня~~
~~и нема никой пуска дрямане~~
~~Нема ни родъ, бъдеще другари~~
Ванде минайка градени мира
Дуга изгубихъ, ~~сама родъ~~ надежда и дни
Дасуриде мирно и чесно
Какъ ди сиво чрезъ свръ ди гледим
Просеи ма боже но не (ще) може
и како тиси такъ отсъдиах
и како искаш така да бъде
Всичко да-и дръжа и най подиръ
Мади да падна мурчину въ ръцъ
Земи ми боже ~~душата ~~ душата
... Но аз не връвам, ниго го мисля
толкоз, боже, чрезъ чесно ди бъдеш
и въ свойта правда чиста чрезъ ди бъдеш
Ти море ди искаш отъ нас чрезъ
за искупенье на цъли народъ
Хаване ли всичко по нъка мисе
Нека ди мине сега отъ мене
тази горчива последна чаша
Не ме предавай мурчину въ ръцъ
ако не ти чрезъ чрезъ свиня аз